

திருக்குறள்

உள்ளிய தெல்லாம் உடனெய்தும் உள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி எனின் (வாய்மை 309)

மனதில் சினம் வராத பக்குவத்தை உருவாக்கிக் கொண்டால் நினைத்தவை எல்லாம் நொடியில் நிறைவேறும்.

உரை: **கவிஞர் சிற்பி**

ஆசிரியர் பக்கம்

செப்டம்பர் மடல் - பாரதி சிறப்பிதழ்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் மகாகவி பாரதி நட்பினைப்பற்றி நாம் நிறைய எழுதி, பேசி, கண்காட்சி கருத்தரங்கு நடத்தி ஆண்டுபல செலுத்தியாயிற்று ஆயினும் சொல்லச் சொல்ல இனிக்கிறது. சொல்வதற்கு மேலும் இருக்கிறது.!

ஆரோவில்லைச் சுற்றிலும் கிளைத்த புதிய குடியிருப்புகளுக்குப் பாரதிபுரம், பாரதிநகர் எனும் பெயர் சூட்டியுள்ளோம் பெயரில்லாதிருந்த பழைய மூத்த குடியிருப்புகளுக்கு அன்னைநகர், அரவிந்தபுரம், அம்பேத்கார்நகர், காந்திநகர், விவேகானந்தபுரம், என்றும் பெயரிட்டு வளர்ந்து வருகிறோம்.

புதிய பூமியை உருவாக்கிவரும் உள்ளூர்மக்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்குப் பெயர்சூட்ட நம்மிடம் வரும்போது அளப்பரிய குதூகலம் சுடர்விட்டு எழுகிறது குருஅரவிந்தர், அரவிந்தபாரதி, ரமணபாரதி, தருண்பாரதி, கவிபாரதி, கவின்பாரதி, அமிர்தபாரதி, வினுபாரதி, சித்ரபாரதி, நற்செல்வி, யுகஸ்ரீ, மிர்ராபிரேமி, குயில்மொழி, நிலன் என்று நம்மைச் சுற்றிலும் பிரபஞ்ச உணர்வுடைய பிள்ளைகள் நம்முடன் வளர்கிறார்கள்.

வருங்காலத்தில் கனி கொய்யலாம். இளம் தளிர்கள் நம்பிக்கைகளைக் கொடிபிடித்து எடுத்துச்செல்கிறார்கள்.

எங்களுக்கெல்லாம் பள்ளியிலும், கல்லூரிகளிலும் அருமையான ஆசிரியர்கள் வாய்த்தார்கள் ஊரில் அற்புதமான சான்றோர்கள் அறிவுரை வழங்கி வளர்த்தார்கள். பக்தி, சமூகம், மொழி, கலைச் சங்கங்கள்வழி சமூகாச்சாரியார்கள் உலகத்தைக் கையருகே கொண்டு வந்து ஒருலக உணர்வுடன் நன்னெறிப்படுத்தினார்கள். அவர்கள் இட்ட ஞானதானம் நம் உடலையும் உயிரையும் வளர்த்துள்ளது. நாம் அவர்களுக்கு என்ன கைம்மாறு செய்ய முடியும்? எண்ணிப் பார்த்தால் நாம் நமது ஆசான்களைப் போல நன்றி கூறும் ஒரே வழி முன்மாதிரியான இலட்சிய மக்களாக, அன்புத் தொண்டர்களாக வாழ்ந்து காட்டுவதுதான். நம்மில் பலர் கவிஞர்கள், கதைசொல்லிகள், ஊடகவியலாளர்கள், மருத்துவர்கள் அரசியல்வாதிகள், கல்விமைய நிர்வாகிகள் கைவினைஞர்கள் பல்வகைத் தொழிலாளர்கள், ஓவியர்கள், சிற்பிகள், இல்லறத்த ரசிகள், ஊர்க்காவலர்கள், விஞ்ஞானிகள், சேவை ஆர்வலர்களாக வாழ்ந்து வருகிறோம்.

இளைய பாரதம் நம்மையும் தொண்டர் குழாத்தில் மகிழ்வுடன் சேர்த்துக்கொள்கிறது. சென்ற தலைமுறையினருக்கு நன்னெறி காட்டிய மகான் ரமணர், ஸ்ரீஅரவிந்தர்,

அன்னையின் பிரார்த்தனை

இனி செயலுக்கான எந்தத் தூண்டுதலும் வெளியிலிருந்தோ அல்லது குறிப்பிட்ட ஓர் உலகிலிருந்தோ வரமுடியாது. எம்மனே, நீதான் என் ஜீவனின் ஆழங்களிலிருந்து எல்லாவற்றையும் இயக்குகிறாய் நினது சித்தமே எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறது. நினது சக்தியே, என்னுள் செயல்படுகிறது. சிறிய தனி உணர்வின் வரம்பிற்குட்பட்ட களத்தின் மீது அல்ல, ஜீவனின் ஒவ்வொரு தளத்திலும் அனைத்துடன் ஒன்றிய ஓர் உணர்வின் விஸ்வகளத்தின்மீது எனது ஜீவன் பல்வகைப் பிரபஞ்ச இயக்கங்களையெல்லாம், அவற்றின் குழப்பம் உட்பட்ட நிலையிலும் உணர்வதோடு, நினது அனைத்தையும் ஆளும் மாறுதலில்லா நித்யத்வத்தின் பூரணமான, மோனமான சாந்தியையும் உணர்கிறது.

ஸ்ரீஅன்னை,

ஸ்ரீஅன்னை, மகரிஷி சிவாநந்தர், பாரதியார், பாரதிதாசன், கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் போன்றோரைப் போற்றுகிறோம். நீட்சியாக வந்துதித்த தமிழர் நலன்சேர்த்த ஞானபீடம் ஜெயகாந்தன், தவத்திரு குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார், பத்மஸ்ரீ சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம் போன்ற பேராளுமைகள் பாரதி நூற்றியிருபத்தைந்தாம் ஆண்டு விழாவின் இனியபோதில் ஆரோவில் நிகழ்வுகளில் கலந்துகொண்டு நம்மைப் பெருமைப்படுத்தினார்கள். இளைஞர்களை வாழ்த்தினார்கள்.

ஆரோவில் செய்திமடல் சிறப்பிதழாக இச்செப்டம்பர் மலர் ஞானபீடம் ஜெயகாந்தன் அவர்களின் பாரதி - 125 விழாச் சொற்பொழிவு விருந்தாக வருகிறது.

மீண்டும் நிமிர்ச்சி பெறுவோம்.

அன்புடன்
இரா.மீனாட்சி

ஸ்ரீஅரவிந்தரும் தமிழும்

பல இனங்கள் சேர்ந்த கொள்கைக்கு அனுகூலமான மொழிகளின் வேறுபாடுகள் இருந்தன. ஆனால், இதிலும் எனது பழைய கருத்துகள் ஆட்டம் கண்டன. ஏனெனில் மொழியின் எழுத்துகளை ஆராய்ந்தேன். அப்போது சமஸ்கிருதத்திற்கும், அதன் சகோதரி இலத்தீன் மொழிக்கும், சமயத்தில் கிரேக்க மொழிக்கும், சமஸ்கிருதத்திற்கும் உள்ள பிணைப்பை அறிந்து கொள்ளத் தூயதமிழ் வார்த்தைகளும், தமிழ்வரிகளும் உதவின.

சிலசமயத்தில் பிணைப்பை மட்டும் குறிக்காமல், வார்த்தைத் தொடரில் விட்டுப் போனதையும் தமிழ்மொழி எடுத்துத் தந்தது. இந்தத் திராவிட மொழியினால்தான் ஆரிய மொழிகளின் உண்மையான பிறப்பையும், அதன் நுணுக்கங்களையும் அறிந்து கொண்டேன். தீர்மானமான எந்த ஓர் முடிவையும் அடையும் அளவு என்னால் ஆராய்ச்சியைத் தொடர முடியவில்லை. ஆனால் பொதுவான கருத்திற்கு மாறாக, திராவிட, ஆரிய மொழிகளின் பிணைப்பு நெருக்கமாகவே இருந்துள்ளது...

ஸ்ரீஅரவிந்தர், 'இந்தியாவின் ஆன்மா'

ஸ்ரீஅரவிந்தர் – 150
ஆரோவில் தில்லைகணபதி படைத்தளிக்கும் அரவிந்தம்

மூன்று முறை
உளவாளிகளின்
வஞ்சக வலை
ஸ்ரீஅரவிந்தர் அதில்
சிக்கவும் இல்லை
சிக்கலும் இல்லை

1914 மார்ச் 29
உச்சிக்கும் அந்திக்கும்
இடைப்பட்ட
இன்னும் ஒரு
பிற்பகல் பொழுது
வையக ஆன்மீக
வரலாற்று ஏட்டில்
ஓர் உன்னத நாள்
இருபெரும்
ஆன்மீகச் சக்திகளின்
முதல் சந்திப்பு "
உலக வரலாற்றில்
ஒரு பெரிய திருப்பத்தின்
பிள்ளையார்ச் சுழி
பிரெஞ்சு நாடு
பெற்றெடுத்து அனுப்பிய
ஆன்மிகத் தூதர்
ஸ்ரீஅன்னை
தமக்கு
அன்னியர் அல்லாத
கனவுலகில் பரிச்சயமான
நீலவண்ணனை
நிஜ உலகில்
கண்டார்.
.. .

(மேலும்மலரும்)

பாரதியார் கண்ட கனவுகள் நமது காலத்தில் பலிக்கின்றன!

ஒரு கனவு பூமியில் இருப்பது போல் நான் உணருகிறேன் நமது தேசமே ஒரு கனவு பூமிதான். இந்தத் தேசத்தைக் குறித்துப் பலரும் கனவு கண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய தாயும் தந்தையும் பிறந்து மடிந்த தேசமிது என்று ஒவ்வொருவரும் உணர்வதாக நமக்கு உணர்த்தியவர் மகாகவி பாரதி.

தேசமென்றால் என்ன, மண்ணா? தேசமன்டே மன்னுகாது மனுஷ்லு என்று தெலுங்கிலே ஒரு கவிதை உண்டு. மனிதர்கள் எதனால் மனிதர்கள்? அவர்கள் கனவு காண்கிறார்கள் அந்தக் கனவு நம் காலத்தில் பலிக்கிறது கனவு கண்டவர்கள் அவர்கள்; அதன் பயனை அனுபவிப்பவர்கள் நாம். அந்த நன்றியுணர்வு அல்லாமல் வேறு எது நம்மைக் கூட்டியிருக்கிறது?

எல்லாரும் அன்னையர்களாகத் தோன்றுகிறபோது நான் எந்த அன்னையை வணங்குவேன்? அனைவருக்கும் இந்தப் பூமியே தாய்- ஈன்று புரந்து தம்மை வாழ்விக்கிறது.

இந்தத் தாயை அவர்கள் எப்படி. உணர்ந்தார்கள்? அவர்கள் காலத்தில் அந்தத் தாயின் நிலை என்ன? ஆர்யா என்றொரு ஓவியர் இருந்தார். அவர் பாரதத் தாயைப் படமாக வரைந்தார். எலும்பும் தோலுமாக, சுற்றிலும் சதை வத்தலும் தொத்தலுமாகக் குழந்தைகள், பஞ்சத்தில் அடிபட்ட ஒரு தாய் மாதிரி அதைப் பார்த்ததும் பாரதியார் வெகுண்டெழுந்தார். ‘இதுவா பாரததேவி? இல்லை, இல்லை. அவள் சிங்கத்தின்மீது ஆரோகணித்திருப்பாள் கையில் திரிசூலம் ஏந்தியிருப்பாள்: வெள்ளைக்காரர்கள் வந்ததால் கங்கையும் இமயமும் எங்கே போயிற்று? அவளை அலங்கார பூஷிதையாக அதே மாதிரி பராசக்தியாக என் முன் வரைந்து காட்டு’ என்று கட்டளையிட்டார் அந்தக் கவிஞர்.

இந்த தேசத்தில் தெய்வங்களுக்கா குறைச்சல்? எங்கு திரும்பினாலும் தெய்வம். அதற்குமேல் எல்லாவற்றிலும் தெய்வத்தைப் பார்க்கிற திருவுள்ளம் படைத்த மக்கள். எல்லாவற்றிலும்!

இருக்கிற தெய்வம் போதாதென்று ஒரு புதிய தெய்வத்தை உருவாக்கினார் பாரதியார். அந்தத் தெய்வத்திற்குப் பெயர் சுதந்திரதேவி. அது ஒரு புதிய தெய்வம். பாரதியாரால் உண்டாக்கப்பட்ட தெய்வம். எந்த நிலையிலும் அவளை நாங்கள் தொழ மறக்க மாட்டோம். ‘இதம் தரும் மனை’ நமக்கு மனையே இதுதான். எது இதம் தருகிறதோ அதுவே, நமது இருப்பிடம். அப்படிப் பார்த்தால் இது (ஆரோவில்) ஒரு தாய்வீடு மாதிரி இருக்கிறது. புதிதாக வந்தது மாதிரி எனக்கு இல்லை இங்கேயிருந்து போய்விட்டு வந்தமாதிரி இருக்கிறது.

ஏனென்றால் அவ்வளவு இதம் தருகிறது. இதை நீங்குவது என்றால் அதுவே எவ்வளவு இன்னல் தரும்?

இதந்தரு மனையின் நீங்கி
    இடர்மிகு சிறைப்பட் டாலும்
பதந்திரு இரண்டும் மாறிப்
    பழிமிகுந் திழிவுற் றாலும்
விதந்தரு கோடி இன்னல்
    விளைந்தெனை அழித்திட் டாலும்
சுதந்திர தேவி! நின்னைத்
    தொழுதிடல் மறக்கி லேனே.

அந்தச் சுதந்திரதேவியின் புத்திரர்கள் நீங்கள். ஒரு ருஷ்ய எழுத்தாளன்

ஞானபீடம் ஜெயகாந்தன்

சொன்னான், ‘நாங்கள் எல்லாம் டால்ஸ்டாயின் ஓவர்கோட்டிலிருந்து வந்தோம்’ என்று. அதுமாதிரி நாங்கள் சொல்ல வேண்டும் என்றால், ‘பாரதியார் கட்டிய தலைப்பாகையை அவிழ்த்து உதறினார் பாருங்கள். அதிலேயிருந்து வந்தவர்கள் நாங்கள்’. இதைச் சிலபேர் உணர்வார்கள் சிலபேர் உணர மறுப்பார்கள். அதை உணர்வதும் உணர மறுப்பதும் மனிதர்களின் போக்கு இரண்டையும் வரவேற்கின்ற உள்ளம் நமது உள்ளம்.

"எந்தரோ மகானுபாவுலு’ யாரெல்லாம் வணங்கத்தக்கவர்களோ, அவர்களுக் கெல்லாம் வணக்கம் எப்படி வணக்கத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். பாருங்கள். ஆகவே, ஒவ்வொரு குழந்தையையும் நான் பாரதியாராகவே பார்க்கிறேன் ஒரு நிலைக்குப்போய்விட்டால், ஆண், பெண், மொழி, தேசம், இவைகளெல்லாம் அற்று எல்லோரையும் ஒன்றாகச் சங்கமிக்க வைக்கிற. வீடோ, காடோ, பொந்தோ, புதரோ அதுதான் அன்னையின் இல்லம், அல்லவா? அந்த அன்னைக்குத்தான் எத்தனை வடிவங்கள்?

நான் என்னை ஒரு காலத்தில் நாத்திகன் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன் ஏனென்றால். நமக்கு முதலில் தெரிந்தது கடவுள்தானே அதனை, ஏதேதோ காரணங்களால் மறுக்கவும், மறக்கவும் முயன்றது. உண்டு. எல்லாம் பழையதாக இருந்தது. வேதம் புதுமை செய் என்று கட்டளையிட்டு, அதைப் புதுமை செய்து காட்டியவர் பாரதியார். கடவுளை எப்படியெல்லாம் காட்டியிருக்கிறார். இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்குகின்ற தெய்வம்: எத்திரங்களை வகுக்கின்ற தெய்வம்: கரும்பைச்சாறு பிழித்திடும் தெய்வம்; கடலில் மூழ்கிநன் முத்தெடுக்கிற தெய்வம்; எண்ணெய், பால்நெய் கொணர்ந்திடு தெய்வம்: தெய்வங்கள் இவர்கள்தாம் என்று வேதம் புதுமை செய்து. கடவுளைக் கண்ணெதிரே காட்டி - இல்லை - கண்ணெதிரே உள்ளவர்களையெல்லாம் கடவுளாகக் காட்டி - அதுதானே புதுமை இப்படியாகக் கடவுளைக் கற்பித்தார் அவர். நம்பினால் நம்பு, நம்பாவிட்டால் போ. பாடம் படிக்கவேண்டாமா? நம்புவதும் நம்பாததும் அவரவரது சூழலைப் பொறுத்தது. கவிஞர் கண்ணதாசன் ஒருமுறை சொன்னார், நான் என்ன செய்வேன்? நான்

நாத்திகனாயிருக்கவேண்டும் என்பது ஆண்டவனின் திருவுள்ளம் போலும் அதிலே எவ்வளவு பொருள் பொதிந்து இருக்கிறது பாருங்கள்.

'பாரதியார் அதைக்கொடு, இதைக்கொடு' என்று கேட்கிறார். எதற்கு? அவர் விளக்கம் சொல்லிவிடுகிறார். **'மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கு'** பாட்டும் செய்யுளும், கோப்பது எதற்கு? இல்லாததைக் காட்டுவதற்கு அல்ல, **'காட்டும் வைப்பொருள்களில் உண்மை கண்டு சாத்திரம் தேர்வதற்கு'** கேட்டதன்றி கேளாமையிலே விழியெதிர் காணும் தெய்வமாக விளங்குபவர்கள் மனிதர்கள். உங்களையெல்லாம் காண்கிறபோது தெய்வதரிசனம் கிடைக்கிறது. மனிதர்கள் அல்லாமல் வேறு யார் தெய்வம்?

காணிநிலம் பராசக்தியிடம் கேட்டார் பாரதியார். நாம் கேளாமலேயே கிடைக்கிறது. பாருங்கள் இந்தக் காட்டுவழியில் நின்று நம்மைக் காப்பவர் யார்? ஆகவே. கடவுளைக் கண்டுகொள்ளது இந்த மண்ணில் பிறந்தவர்களுக்கு ரொம்பச் சுலபம். இவையெல்லாம் விட்டுவிட்டு எங்கே வருவது?

தாயைத் தொழாதவர்களுக்கு மற்ற தாயரை எப்படித் தெரியும்? தாயையே தொழுது கொண்டிருக்க முடியுமா? உறவுகளிலேயே இருக்கிற விசித்திரம் என்ன? ஒன்று நான் உங்களைப் பிரிவது அல்லது நீங்கள் என்னைப் பிரிவது. பிரிவு எங்கே நிகழ்கிறது? இந்த நாடகமேடையில் நடக்கிறது நடித்துவிட்டுப்போகிறவர்கள் போய்விடு கிறார்கள். அதுமாதிரி எஞ்ஞான்றும் எப்போதும் இணையாய் இணைந்து பிரியாமல் இருப்பவர்கள் நாம், அதனால் அல்லவோ, என்னில் குடி கொண்ட பாரதிக்கு எவ்வளவு மதிப்பிருக்கிறது?

கடவுளை நம்பாதவனுக்கு அன்பு கடவுள்: அறிவு கடவுள் தொழத்தெரியாவிட்டால், சுற்று என்ன பயன் என்று கேட்கிறது தமிழ்ப்பாடல். எதை என்று நீங்கள் தீர்மானம் செய்து கொள்ளுங்கள். **'கற்றதனால் ஆய பயன்என்கொல்? தொழாஅர்எனின்'** என்று தமிழ் பயிலும்தோறும் அதிலும் பாரதியிடம் வருகிறபோது, நமக்குத் தெய்வதரிசனம் கிடைக்கிறது. அதுமாதிரி, நம் தேசத்தில் கற்றவர்கள் எல்லாம் காணாதவர்களாக இருக்கிறபொழுது, பாமரர்களிடம் போய்க் கடவுளைத் தேடுகிறார்.

அவர், சேவகனை, மனைவியை, காதலியை, வேலைக்காரனை, எல்லாரையும் கண்ணன் என்று சொன்னார். நான் இப்படிப் புரிந்து கொண்டேன். வேலைக்காரன், தாய், தந்தை எல்லாரிலும் கண்ணனைக் காண்க'

'வித்தை நன்கு கல்லாதவன். என்னுளே வேதநுட்பம் விளங்கிடச் செய்தனை' இதை எனக்காகவே சொன்னாரோ? அவர் முற்றிலும் கற்ற பண்டிதர். கண்ணனைப்பற்றி என்னென்ன சொல்கிறாரோ, அதெல்லாம் பெரும்பகுதி அவர். அவர்க்கு எல்லாக் கலையும், எல்லாத்தொழிலும் தெரியும் ஆனால் நமக்குச் சொல்லித்தருகிறார்.

''திண்ணை வாயில் பெருக்க வந்தேன் – எனைத்
தேசம் போற்றத்தன் மந்திரி ஆக்கினாய்''

மந்திரி ஆனவர்களுக்கெல்லாம் இந்த ஞாபகம் இருக்க வேண்டும். இதை மறத்தல் ஆகாது. அடிக்கோடிட்டுச் சொல்கிறார் விவேகானந்தர். அதை மறந்துவிடல் ஆகாது. மறப்பதற்கா படிக்கிறோம்? தகுந்த நேரத்தில் வந்து வந்து பக்கத்தில் வந்துநிற்கிறது எதுவோ, அதற்குப் பெயர் குரு வாக்கு. அப்படி நம்முடைய வளர்ச்சி, தாகம். ஒரு சினிமாப்பாடல் சினிமாப்பாடல்களிலும் கவிதைகள் உண்டு. 'தண்ணீரில் மூழ்கிக்கொண்டே தாகம் என்கிறாய்' அது மாதிரி இருக்கிறது இன்று நம்முடைய நிலைமை. தண்ணீர் இல்லாத காலத்தில் ஒரு தாகம் இருந்தது. அது என்ன? **'என்று தணியும் எங்கள் சுதந்திர தாகம்?'** கனவு அது கைகூடுகிற பொழுது - அது பலிக்கிறபொழுது, என்னென்ன விபரீதங்கள் நேர்கிறது. கனவு கனவாகவே இருந்திருக்கக்கூடாதா என்ற கவலைகூட வருகிறது. அது கைகூடுகிறபொழுது அதற்கு எவ்வளவு பிரச்சினைகள்? கற்பனை பண்ண முடியாத விபரீதங்கள்.

அவர் என்னென்னவோ பண்ணினார். அந்தக் காலத்துத் துன்பத்தையே சொன்னார். **'ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோம்'** என்று

சொன்னார். அது தீர்க்க தரிசனம் என்பதற்கு அடையாளம் சொல்கிறேன். அப்போது சுதந்திரம் எல்லாம் வரவில்லை. அவர் இறந்துபோனதே 1921இல். அதற்குமுன்னாலே அவர் பாடுகிறார்; **'ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோம் என்று ஆடு'**. அவர் ஆடுவதோடு மற்றவர்களையும் ஆடச் சொன்னார். அந்தக் காலத்தில் ஆடினால் பைத்தியம் என்று பெயர். அதனால்தான் அவருக்கு அந்தப் பெயர் வந்தது. பித்தர். என்ன பித்தம்? மானுடப்பித்தம். தமிழ்ப்பித்தம். விடுதலைப்பித்தம்.

முதல் வரி என்ன தெரியுமா? ரொம்பப் பிடித்தது.

பார்ப்பானை ஐயரென்ற காலமும் போச்சே

சுதந்திரம் என்றால் முதலில் அவனுக்காகவே கொடு. பாரதியாரைத் தவிர, பாரதியாரோடு பழகியவர்களையெல்லாம் பார்த்துப் பழகுகிற பாக்கியம் எனக்குச் கிடைத்திருக்கிறது. அதிலே தலையாயவர் பாரதிதாசன். அவர் ஐயர் என்றுதான் சொன்னார். பாரதியாரைக் குறிப்பிடும் போதெல்லாம் 'ஐயர்' என்றுதான் சொல்லுவார். நான் கேட்டேன், சும்மாயிருக்க மாட்டேன். "ஐயரே சொல்லியிருக்கிறார். **'பார்ப்பானை ஐயர் என்ற காலமும் போச்சே'** என்று "அவர் ஒன்றும் பார்ப்பார் அல்லர். ஐயர் என்றால் பெரியவர் - தலைவர்" என்று அவர் காலத்திலேயே சொன்னார். "என்னவோ, அவர் காலத்தில் ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டார்" என்று சொன்னால் "நம்பாதீர்கள். கவிச்சக்கரவர்த்தி அவர் புவியால் அல்ல. கவியால் சக்கரவர்த்தி ஆனவர். சொல்லேர் உழவர். அவர் எதற்கோ

பயந்துகொண்டு வந்ததாகத் தப்பாகச் சொல்லுவார்கள். அவரவர் நிலைமையில் இருந்து பார்த்தால் அப்படித்தான் தோணும். 'பயந்தவர்களுக்கு யாரைப் பார்த்தாலும் பயந்தவர்கள் மாதிரிதான் தெரியும்.'

அவருக்குப் பிடிக்காத விஷயங்களில் ஒன்று பயம். **'பயமெனும் பேய்'** இவன் பேயென்றால் பயப்படுகிறான். அவர் பயமே ஒரு பேய் என்கிறார்.

'பயமெனும் பேய்தனை அடித்தே – பொய்ம்மைப்

பாம்பைப் பிளந்துயிரைக் குடிப்போம்

என்கிறார். பொய்ம்மைப் பாம்பு என்றால் தம்மிடம் இருக்கலாமா அது? அதைப் பிளந்து உயிரைக் குடிப்போம். ஆகவே, பொய்யின் மீதும் பொய்யெது. மெய்யெது என்றும் ஆராய்ச்சி பண்ணிக் கொண்டிருந்தால், பொய்யே மெய்யாய்த் தெரியும். மெய்யே பொய்யாய்த் தெரியும். மெய்யென்று இந்த உடம்புக்குப் பெயர். இதைவிடப் பொய் உண்டோ?

தேகம் பொய் என்று உணர்

தீரரை என் செய்வாய் மாயையே.

அவர் எல்லாவற்றையும் கேள்வி கேட்கிறார் மிரட்டுகிறார். விதியை மாயையை,

என்னைக் கெடுக்க எண்ணம் கொண்டாய்

கெட்ட மாயையே – நான்

உன்னைக் கெடுப்பது உறுதி

'மாயையைக் கெடுப்பேன்' என்கிறார் **'கிருதயுகம் கொணர்வேன்'** என்கிறார் இதெல்லாம் அல்லவா தெய்வச் செயல்கள்? ஆகவே, எல்லாரையும் அன்னையாகப் பார்க்கிற நமக்கு இவ்வாறெல்லாம் சேர்த்து, இந்தக் காலத்தில் நமக்கு ஒரு அன்னையாக இருப்பவர். நமக்குத் தரிசிக்க வாய்ப்புக் கிடைத்ததே, நான் அரவிந்த அன்னையைப் பார்த்திருக்கிறேன். அந்தக் காலத்திலேதான் தெரிகிறதே – நான் ஒரு நாஸ்திகனாக இருந்திருக்கிறேன் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

ஆகவேதான், எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு நேரம் வரும். எங்கே போய்விடுகிறது? இந்தப் பூமியே நம்முடையது. இந்த மண்ணையே பூமியாக வணங்குபவர்களுக்கு அப்புறம் மனம் என்று ஒரு கோயில் வேண்டியிருக்கிறது. மண் போத மாட்டேன் என்கிறது.

'பொன்னால் உனக்கொரு கோயில் புனைவேனே' என்கிறார் பாரதியார். மனதுக்கு – மனத்தில் நிறுத்திக்கொள்வதற்குத்தான் – இந்த மனத்திலே குடியேறுவதற்குத்தான், கவிதையாகவும்,இசையாகவும்,கலையாகவும், தமிழாகவும் எனக்கு எப்படிப் பரிச்சயம் என்று சொல்லவேண்டுமல்லவா?.

தாலாட்டுப் பாடுகிறபோது எங்கள் அம்மா பாடி நான் கேட்டிருக்கிறேன். பாரதியார் பாடல் எங்கள் வீட்டில் பழக்கம். அதுதான் இன்றைக்கும் எங்கள் வீட்டில் குழந்தை விழித்துக்கொண்டால், **'எந்தையும் தாயும்'** பாடுவோம். ஆகவே, பாரதியார் தமது குலதெய்வம் மாதிரி நாம் எந்தக் குலத்தில் இருந்தவர்களானாலும்சரி. நமக்கெல்லாம் குலதெய்வம் பாரதியார். காலில் நகம் முளைத்த நாளாய் எனக்குப் பாரதியாரைத் தெரியும். யாராவது பார்த்திருக்கிறீர்களா. இந்த அளவிற்குக் குழந்தைகளோடு நெருங்கி?

'வன்னப் பறவைகளைக் கண்டு

மனத்தில் மகிழ்ச்சி கொள்!'

மாடு என்றால் என்ன? நாய் என்றால் என்ன? குருவி என்றால் என்ன? என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டு, மெல்ல வருகிறார்.

'வடக்கே இமயமலை' பாடத்துக்கு வந்துவிட்டாரா? ஏனென்றால், இமய மலையின் அடிவாரத்தில் வாழ்ந்தவர்கள்கூட, அந்த மலையின்மீது நாம் கொண்டாடுகிற உரிமையும் சொந்தமும் கொண்டாடியதாக வரலாறு இல்லை **'மன்னும் இமயமலை எங்கள் மலை'** – இது உணரவேண்டிய உண்மை.

மன்னும் இமயமலை எங்கள் மலை – ஏன் தெரியுமா? எது எது உயர்ந்ததோ. அதெல்லாம் தமிழர்களாகிய எங்களுக்குச் சொந்தம்.

'மன்னும் இமயமலை எங்கள் மலை'

ஏனெனில்,

'இந்த மாநிலம் மீது இதுபோல் பிறிது இல்லை

இன்னறு நீர்க் கங்கை யாறெங்கள் ஆறு'

காவிரி இல்லை, அது அடிக்கடி வற்றிப் போகும். இதற்குப் புராணமே உண்டு.

இது வற்றாத நதி ஏன்? சிவன் தலையில் இருந்து வருகிறது. கடவுள் வாழ்வது எதனால்? நாங்கள் எழுதிய கதைகளால். கங்கை, வரமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டாள். நான் வந்தால் பூமியில் என்னைத் தாங்கு வதற்கு ஆளில்லை. ஒரு சக்தி இல்லை' என்று கொக்கரித்தாள் 'நான் இருக்கிறேன்' என்று தன் சிரம்மீது சிவன் வைத்ததாகப் புராணக்கதை ஒன்று உண்டு.

கதைகள் பொய்யெனக் கண்டோம் அதையும் சொல்லி விடுவோம் கதைகள் பொய்தான் அதில் சத்தியம் துயில்கிறது. உண்மை ஒளிந்திருக்கிறது. காணமுடியாத கண்களுக்குக் கடவுளைக் காட்டென்றால், ஒரு கணபதியைத்தான் படம்போட்டுக் காட்டமுடியும். அதற்கப்புறம் சொல்லால் காட்டியிருக்கிறார்கள். இது இன்னும் சுவையாக இருக்கிறது. அந்தக் காரியத்தை மிக அற்புதமாகச் செய்தவர் மகாகவி வேறு யாரையும்விடச் சிறப்பாக.

'எதை விரும்புவது என்று எனக்கு என்ன தெரியும்? உனக்குத்தான் தெரியும். எனக்கு எது வேண்டும்? என்று நீதான் கொடுக்க வேண்டும். அம்மா மாதிரி.' எனவே, கடவுளைத் தாய் நிலையில் வைப்பது. ஆகவே, அவர் கேட்டதெல்லாம் நமக்காக,

பஞ்சமும் நோயும் நின்மெய் யடியார்க்கோ?
பாரினில் மேன்மைகள் வேறினி யார்க்கோ?
தஞ்சம் அடைந்தபின் கைவிட லாமோ
தாய்உந்தன் குழந்தையை தள்ளிடப்போமோ

அஞ்சலென்று அருள்செயும்கடமை இல்லாயோ?

கோபம் வந்து விடுகிறது.

ஆரியநீயும் நின் அறம் மறந்தாயோ?

அம்மாவுக்கு எப்படியிருந்தாலும் கோபம் வராது. குழந்தைகளுக்குச் சோறு இல்லையென்றால் கோபம் வந்துவிடும் கடமையை நீ மறந்தாயோ? ஆகவே, இந்த மக்களைத் தாயுள்ளம் கொண்டு பார்த்த ஒரு கவிஞர், எல்லாவற்றையும் தாய் மாதிரி புகட்டிய கவிஞர், அறிவைப் புகட்டினார். தமிழர்களுக்கெல்லாம் பாலாறே எடுத்துப் புகட்டினார். வேதம் புதுமை செய்தார். எல்லாரையும் அமரநிலை ஆக்கினார். அந்த நன்மார்க்கத்தை இந்தியா உலகுக்கே தரவேண்டும் என்று உணர்த்தினார். அது உறுதியாக.... ஆம் இந்தியா உலகிற்கு அளிக்கும்! ஆம் ஆம் ஆம் இந்தியா உலகிற்கு அளிக்கும்!

அப்புறம் அடிக்கடி நான் வியப்பது உண்டு எங்கெங்கோ இருந்து சில கேள்விகள் வரும் அதற்குச் சில பதில்கள் வரும் பாரதியாரைப் படித்தால் உங்கள் மனத்திலுள்ள சந்தேகம் எல்லாம் போய்த் தைரியம் வரும்:

‘அச்சம் தீரும்: ஆண்மை ஓங்கும்’

இந்த ஊருக்கு நான் பலதடவை வந்திருக்கிறேன் மணக்குள விநாயகர் தரிசனம் பண்ணியதில்லை. நான்தான் சொன்னேனே ஏன் என்று! இப்போது அவர்மீது தனிக்காதல் வருகின்றது ஏனென்றால் பாரதியாருடைய பாடல் பெற்ற ஸ்தலம் நேரடியாக ஒன்று உண்டென்றால் மணக்குளவிநாயகர்தான் விநாயகர்நான்மணிமாலையைப் படியுங்கள். இசை தெரியாதவர்கள் வாய்விட்டுப் படியுங்கள்: இசை வந்து விடும். தமிழும் இசையும் அந்த மாதிரிக் கலந்திருக்கிறது

வேறு மொழி அந்த மாதிரி இருக்கிறதா என்று தெரியாது.

இங்கே வந்து நீங்கள் சொன்னீர்கள். மேற்கத்திய இசையா? ஐயையோ! என்ன அற்புதமாக இருந்தது. மேற்கு என்று நினைக்காதீர்கள். கிழக்குதான். அங்கேயும் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது. சில பேர் மேற்கு வழியாகக் கிழக்குக்கு வருவார்கள். எப்படியிருந்தால் என்ன? அது மாதிரி நம்முடைய கலைகள்! அதனால்தான் உலகம் அதை ஒப்புக் கொள்கிறது. எனக்குச் சங்கீதத்திலே ஈடுபாடு வந்தது முதலில் மேற்கத்திய இசை கேட்டு. அப்புறம் பார்த்தால் இதுவேறு அதுவேறு அல்ல. கவிதை ஒன்றுதான் மொழிவேறு அது மாதிரி. எல்லா மொழிகளையும் நாம் நேசிக்கிறோம் இந்த உலகெலாம் வந்து ஒளிர்வதற்கான ஓர் இடம்.

நமது தேசபக்தி குறைந்தது என்று நினைக்கி நீர்களா? நம்தேசபக்தி அளவிடற்கரியது எல்லா தேசங்களையும் நேசிக்கிற ஒரு தேசபக்தி. எல்லா மொழிகளையும் நேசிக்கிற ஒரு மொழி. நமக்குப் பகைமை உண்டோ? பாரதிதாசன் **'எமது பகைவர் எங்கோ ஒளிந்து மறைந்தனர்'** என்கிறார். அதெல்லாம் கிடையாது, நமக்குப் பகைமையே கிடையாது ஏனென்றால் பகைவருக்கு அருளுகிற நெஞ்சம் நம்முடைய நெஞ்சம் இந்த அன்பை அன்பென்று கொட்டு முரசே, அதில் யார்க்கும் விடுதலை உண்டு. அதனால் எஜமானருக்கும் விடுதலை உண்டு என்றுதான் சொல்கிறார். எஜமானர்களும் அடிமைகள்தானே? பெரிய அடிமைகளுக்குச் சின்ன அடிமைகள்!

அப்புறம் இன்னொன்று சொல்லி யிருக்கிறார் அவர். இந்த தேசத்தில் யார் அடிமைப்பட்டிருப்பது? ஏன் பெண்களை அவர் தெய்வமாகப் பார்த்தார்? இந்த தேசத்தில் அடிமைப்படாதவர்கள் பெண்கள்தான். அவள் புருஷன்தான் அடிமைப்பட்டான்- சமூகத்துக்கு. அவள் அதிகபட்ச அடிமை அவன் புருஷனுக்குத்தான். பூமியில் எவர்க்கும் இனி அடிமை செய்யோம்; பரிபூரணனுக்கே.

எங்கேனும் அடிமை செய்ய வேண்டுமா இல்லையா ஒருவர்? ஆகவே. இந்தப் பெண்களே நமக்குச் சுதந்திர உணர்ச்சியைத் தத்தவர்கள். ஒரு சிவாஜிக்குச் சுதந்திர உணர்ச்சி வத்தது யாரால்? **'வலிமை சேர்ப்பது. 'தாய்முலைப்பால்'** என்று சொல்கிறாரே அதன் அர்த்தம் என்ன? எதற்கும் அடிமைப்படாதவர்கள்.

இவர் வந்து பிரித்து வைக்கிறார். உங்களுக்கும் இந்த நல்ல பலன் வரட்டும் கற்புநிலை என்று சொன்னதால். இது என்ன பெண்களுக்கே தனிச்சொத்தாக இருக்கிறது. இருவருக்கும் பொதுவாக வைத்துக் கொள்ளலாமே'அது சிறப்பல்லவா? அதுவும் ஆண்களின் சூழ்ச்சி என்று சொன்னால் என்ன வம்பாயிருக்கிறதே இல்லை இல்லை. ஒருபோதும் இருக்க முடியாது. ஆண்கள் சூழ்ச்சி அவ்வளவு ஆழமுடையதாக இராது இதெல்லாம் பாரதியைப் படிக்கப்படிக்க ஏற்படுகிற தெளிவு. என்ன சொல்கிறார்? அதை நாமும் கற்றுக் கொள்ளக்கூடாதா? அந்தப் பண்பு நமக்கும் வரக்கூடாதா? நீங்கள் அடிமைகளாகவே இருக்கிறீர்களே. 'தமிழா தமிழா' என்றுதான் தலையில் அடித்துக் கொண்டாரே ஒழிய 'தமிழச்சியே தமிழச்சியே' என்று அவர் ஓரிடத்திலாவது சொன்னது உண்டா? 'யாராவது அழகாய் இருந்தால் எனக்குப் பொறுக்க மாட்டேன் என்கிறது'. 'தமிழச்சியைவிட இன்னொருத்தி அழகாய் இருக்கிறாள் என்றால் என் மனது பொறுக்கமாட்டேன் என்கிறதடா தம்பி! இதற்கு என்ன உணர்வு என்று பெயர்? தமிழுணர்வு! கற்றவர்களுக்கு உலக உயர்வு வரவேண்டும் என்று அர்த்தம். நம்மைத் தெய்வ நிலையாக்கல் எல்லாரையும்.. கல்லை வைரமணி ஆக்குதல் போல், கல்லிலேயிருந்துதான் வைரமணி வரும்.

ஆகவே பாரதியாரைக் குழந்தைப் பருவத்திலேயிருந்து நாம் பழக்கம் கொள்ள வேண்டும். நமக்கு நினைவு தெரிவதற்கு முன்னாலேயே நம் நினைவாகப் பாரதியார் பதிந்து விடவேண்டும். அதற்கெல்லாம் தாய்மார்கள்தான் உகந்த கருவி யாராவது சொன்னால் பொய்கூடச் சொல்லி விடுவோம் ஏனென்றால் நம் வீட்டிலே எதுவுமே இல்லை என்று ரொம்ப காலத்துக்கு

முன்பே கண்டுபிடித்து விட்டோம் என்று நினைத்துக் கொண்டு உலகெலாம் போய் அவமானப்பட்டவர்கள் நாம். ஆகவே பெண்மக்களைச் சரியாக மதிக்க வேண்டும். அவர்களை இன்றைக்கும் சிறப்பாக மதிப்பதற்கும் ஏதோ பரந்த மனம் என்று நிலைக்காதீர்கள். சத்தியம் அவ்வாறுதான் இருக்கிறது. பராசக்தியின் வடிவமாக, எல்லாப் பெண்களையும் பார்க்கிற பார்வைளய மகாகவி பாரதிதான் தமிழுக்குத் தந்திருக்கிறார். அந்தப் பார்வை இன்னும் போய்விடவில்லை என்பதற்கு அத்தாட்சி இந்த அன்னை பூமி. அது எப்படி முடியும்? ஆயிரம் சண்டை வரும். ஐயோ அம்மாவும் பிள்ளையும் சண்டைபோடவில்லை என்றால் அது ஒரு உறவா? அவர்கள் மனம் புண்படவில்லை என்றால் அவர்களுக்கு மனம் இருக்கிறதாகவே நமக்குத் தெரியாமல் போய்விடும். அடிக்காத அம்மா உண்டா? ஆனால் யாரும் காயப்படுத்திக் கொள்வதில்லை. என் அம்மா என்னை அடித்ததே இல்லை. அந்த 52 வயதுக்கு அப்புறம் என்னை அடித்தாள். “அய்யய்யோ வலிக்கலே” என்று சொன்னேன். “நீ எப்போதும் அப்படித்தான் சொல்வாய் எனக்குக் கை எரிகிறது” என்று சொல்வாள். ஆக ஓர் அன்பினால்தான் இதெல்லாம் நடக்கிறது.

ஆகவே, பாரதியாருக்குத் தாயைப் பார்ப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் இல்லை. அங்கு தெரிகிறது. எழுதினால் எல்லோருக்கும் கடிதம் கிடைத்து விடும். நீங்கள் வைத்த இடத்தில் போய்த் தேடிப் பார்த்தால்தான் கிடைக்காது. தேடுங்கள் நிச்சயமாகக் கண்டடைவீர்கள். அப்படிக் கண்டடைந்த தாய்மார்கள் இந்தத் தேசத்தில் இன்னும் இருக்கிறார்கள். இன்னும் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வடிவமாக நீங்களெல்லாம் இருக்கிறீர்கள் என்பதலால்தான் உங்களையெல்லாம் பார்த்தவுடன் வணங்கத் தோன்றுகிறது.

இந்த ஒரு மாலைநேரத்தில் உங்களுடன் கொஞ்சநாழி அவர்கள் ஆடவும் பாடவும் உட்கார்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தால் இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும். இன்னும் நல்ல தேரமாக இருந்திருக்கும் இருந்தாலும் சில சடங்குகள் இருக்கிறதே அதிவே ஒருவர் பேச வேண்டும். இவ்வளவு நேரம் உட்கார்ந்திருக்கிறேன். என்னைப் பேசவே சொல்லவில்லை என்று நானே நினைத்துக் கொள்வேனோ? என்னவோ?

ஆக, பேசுவதல்ல, உங்களோடு இருத்தலே எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. ஒரு கனவு உலகத்தில் சஞ்சரிப்பது போல இருக்கிறது. இந்தக் கனவு நீடூழி வாழ்க இந்தச் கனவு தெய்வீகக் கனவு. அன்னது வாழ்க.

உலகெலாம் பெரும் கனவு - அதிலே
உண்டு உறங்கி இடர்செயும்
கலக மானிடப் பூச்சிகள்

என்ன அடைமொழி பார்த்தீர்களா? அதற்கிடையில் மனிதனைப் புகழ்ந்திருக்கி றாரே, இருந்தாலும் அப்புறம் அவருக்குத் தெரித்திருக்கும் அல்லவா? சில தினங்கள் உயிர்க்கு அமுதாகி யார் – ’திலகவாள் நுதலார் தரும் மையல்’

மையல் என்றால் என்ன சொல்வது?

அந்த அம்மா தருகிற மையல் யார் தருவார்? வணங்கக்கூடியவர். மையலென்றால் நீங்கள் மயங்கி விழுந்து விடவேண்டும் ஐயா. அப்படிப்பட்ட தெய்வீகக் கனவு. அது வாழ்க.

ஆகவே உலகை சாஸ்வதம் ஆக்குவது எது? சந்தேகமேயில்லை அன்புதான் திரும்பத் திரும்பப் பிறப்பது, பிறவா வரம் தருவாய் என்றெல்லாம் பாடுகிறார்களே அது எதற்குத் தெரியுமா? பிறந்தால் சாகவேண்டுமே என்ற பயம்தான். இந்த ஜன்மத்தில் விடுதலை உண்டு. இந்த உறுதியோடு இந்த மண் வாழ்க்கையை நேசித்தல். அவர் அங்கேபோய் அந்த மண்ணில் எட்டயபுரம் புழுதியில் விழுந்து விழுந்து புரள்வாராம். ஏனென்றால் அது தாய்மண். இப்படி நேசிப்பது. மனிதன் தன்னையறிந்தல்ல. தன்னையீன்ற மண் பெறாதவர்களுடையதாய்ந்தான் இருக்க முடியும் என்கிற நம்பிக்கையோடு இந்த அன்னையில்லத்திற்கு இந்தத் தாய்வீட்டிற்கு வந்து தனயர்களோடும் தம்பிமார்களோடும் எந்த வயதிலிருந்தாலும் தாய்களோடும் இந்தக் குழந்தைகளோடு இருந்து பார்த்து

அந்த அன்னையைத் தரிசிக்க முடிகிறது. அன்னையர்களின் விசுவரூபத்தைப் பலர் வடிவங்களில் இங்கே பார்க்க முடிகிறது. என்னை அழைத்த அன்னைக்கு முதல் வணக்கம்

இதற்குத் தகுந்த துணை யாரென்று பார்த்தேன். தம்பிதான் தகுந்த துணை. ‘தம்பிதான் பூமிக்கு என்னை அனுப்பினான் அந்தப் புதமண்டளத்திலும் எனக்குத் தம்பிகளுண்டு’. ஆகவே, தம்பிகள் ஏராளம். இவளைத் தாயென்று கொண்டால் நமக்கு எவ்வளவு சகோதரர்கள்? எவ்வளவு சகோதரிகள்? எவ்வளவு செல்வம்? எவ்வளவு குடிகள்? எவ்வளவு கலைகள்? ஆஹாஹா! மண்ணுலகத்திலே எத்தனை இன்பம், இது மேலும் மேலும் தலைமுறைதோறும் வளரவேண்டும். இந்த வாழ்க்கையை நேசிக்க வேண்டும், வாழ்க்கையை வெறுக்கும்படி யாகவோ விரும்பும்படியாகவோ ஓர் இடத்தி லும் சொல்லவில்லை

‘எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய் இறைவா’

அவரையா போய் வருத்தப்பட்டார் என்று சொன்னீர்கள்? அவர் ஏதாவது வருத்தப்பட்டிருப்பார். என்றால் நமக்காக வருத்தப்பட்டிருப்பார்- என்ன - வயிற்றுக்குச் சோறில்லாமல்,

வயிற்றுக்குச் சோறிடல் வேண்டும்.

இங்கு வாழும் மனிதருக்கு எல்லாம்

. இந்தக் கவலை யாருக்கு வரும்? அந்தக் கவலையைப் படைத்த ஒரு கவிஞர் எனவே அவர் மனம் மகிழும்படியாக நாம் வாழுதல் வேண்டும் வாழ்கிறோம். அந்த அடையாளத்தை நான் பார்க்கிறேன். அன்று வாழ்ந்த பாரதியைவிட இன்று வாழ்கிற பாரதி எனக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறார். அவரது போதனைகள் இன்றைக்கு மிகமிக எல்லாக் காலத்துக்கும் *relevence to all time for Indians* எல்லாக் காலத்துக்கும் நமக்கு வேண்டியது அந்தந்தக் காலத்துக்கே இடவேண்டிய கட்டளையைத் தொகுத்து அப்போதே தந்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு காலத்துக்கும் புதிதாகப் புதிதுபுதிதாகப் புரிகிறது.

அன்பு சுதந்திரம் அடைத்தது. இன்ப சுதந்திரம் நின்இன்னருளால் பெற்றதன்றோ? அன்பற்ற மாக்கள் அதைப் பறித்தால் காவாயோ?" என்று இன்றைக்கு என்றைக்கோ வரப்போகிற ஆபத்துக்கா கலங்கி நிற்பது? இந்தக் கலக்கத்தால் துவண்டு விடுவதில்லை.

அதிக வலுப்பெறுவது. பராசத்தியின் ஆசியைப் பெறுவது. பாரதத்தை உலக அரங்கில் நான் ஒருமுறை யாராவது ஏதாவது சொன்னால் அதற்குப்பதில் அப்போதே தோன்றும்: தேசியத்திலே திராவிடம் உண்டு. திராவிடத்தில் தேசியம் உண்டா? என்று நான் பேசி விட்டேன் அந்த இயக்கத்தை சேர்ந்த ஒருவர் சொன்னார் "தேசிய கீதத்திலே திராவிடம் வருகிறது" என்றார். நல்ல வாய்ப்புக் கொடுத்தேன் அதைச் சொல்லாமல் விட்டு விட்டீர்கள் 'நீராருங் கடலுடுத்த' பாடலில் வருகிறது அது எப்படி இல்லாமல் போகும்' கவிஞன் வாக்கிலே அந்த சத்தியம் எப்படி வெளிப்படாமல் போகும்? திகழ் "பரதக் கண்டமதில்" வருகிறதா இல்லையா? ஆகவே வேற்றுமைகள் நம் மனத்தில் வந்தால்கூட நம் வாக்கில் வராது அது சத்தியமே பேசும் அப்படிப்பட்ட சத்திய வாக்குகளின் புதல்வர்கள் நீங்கள் அதற்கென்று தனியாகக் கிளாஸே வேண்டாம் அதற்கென்று நீங்கள் சந்தோஷமாக இருங்கள். பாரதி உங்கள் பக்கத்தில் வந்து சந்தோஷமாக உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பார் மனத்தில் மகிழ்ச்சி கொள்ளுங்கள்.

வேத வாழ்வு என்பது என்ன? சந்தோஷமாக வாழ்வது. அப்படி ஒரு வேத வாழ்க்கையைப் பல சான்றோர்கள் அரவிந்தர். அன்னை இன்னும் பலபேரை எல்லாம் இந்த ஒருவடிவத்தில் என்னால் காண முடிகிறது ஏனென்றால், இவர்தான் தமிழின்மூலம் நமக்கு எல்லாவற்றையும் கொடுத்திருக்கிறார். தமிழின் குரு. அந்தத் தமிழ்தான் இன்று உலகெலாம் வழங்கி வருகிறது. தமிழர்கள் வாயில் இருந்து பிறந்து வருகிறது பாருங்கள். இதுதான் தமிழ். அதிலும் இந்த ஊர்த் தமிழ் எனக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். "மக்கள் பேசும் மழலை. இந்தியக் கலை எங்கேயிருக்கிறது' என்று கண்டுபிடித்தோம் மெட்ராஸிலே இஸ்துக்கினு போறதிலே இருக்கிறது அது. அதற்கு இலக்கியத்தில் இடம் வேண்டும் என்று வாதிட்டு, வழிமொழித்தவர் மகாகவி பாரதி. என்னென்ன புதுமைகள் நீங்கள் காண்கிறீர்களோ, அதில் நீங்கள் என்னென்ன விபரீதங்கள் கண்டாலும் எவ்லாவற்றிற்கும் பாரதியாரே பொறுப்பு

கார்ட்டூன் போடுவதற்குப் பாரதியார்தான் பொறுப்பு பத்திரிகை நடத்துவதற்கும் பாரதியார்தான் பொறுப்பு, உரைநடையின்மூலம் இலக்கியம் சமைப்பதற்குப் பாரதியார்தான் பொறுப்பு

நான் நினைக்கின்ற பல நற்செயல்
களை நடைமுறையில் நிறைவேற்றுந்
தொண்டு எங்கும் அமைந்து கிடக்கிற. மேலும்
தெய்வங்களின் பாதங்கள் உறைந்தோங்க
நம் இறைவனின் அருட்பார்வையும் நிறைந்து
ஏந்துவப் பேறாக! நல்வாழ்த்துக்கள்.

அன்புடன்
த. ஜெயகாந்தன்

14.10.2007
சென்னை.

சாதாரண மக்களைக் கதாநாயகர்கள் ஆக்குகிற பொறுப்பு பாரதியாருக்குத்தான்.

ராஜாக்களை எல்லாம் கிண்டல் பண்றதிலே அவரைப் போல மன்னர் கிடையாது, சின்னச்சங்கான் கதை படிக்கவேண்டும். சிரிக்காமல் யாராவது படித்தால் நான் பரிசு தருகிறேன். ஆகவே அவர் பல்துறைக்கும் வழிகாட்டியானவர் அதனால்தான் நான் அவரைக் குரு என்று சொன்னேன்:நமக்கெல்லாம் குரு. அவருக்குப் பிறகு தமிழில் எழுதவந்தவர்களுக்கெல்லாம் அவர்தான் குரு அவரைத் தாண்டிப் போக யாரும் இல்லை. அவருடைய கனவுகளை அனுபவித்தே தீர வேண்டும் பெருங்கனவு. அது தீராக் கனவு, மாறாக்கனவு, நாமுள்ளவரை அவருடைய கனவுகள் நமக்கு வழிகாட்டிக் கொண்டே இருக்கும்.

விசையுறு பந்தினைப் போல் உள்ளம் வேண்டியபடி செலும் உடல் வரும். தசையினைத் தீசுடினும் சிவசக்தியைப் பாடும் நல்அகம் வரும் ஆகவே, தந்தையிடத்தில் நல்ல வாக்குகள் கேட்டு நல்ல வழிநடக்கச் சித்தமாயிருக்கிற உங்களுக்கு பாரதியின் அருளால் எதிர்காலம் மிகப் பிரகாசமாக இருக்கும். உங்கள் அனைவரையும் பாரதியின் பெயரால் வாழ்த்தி, வந்து கொண்டே இருப்பேன். இதைக் கடக்காமல் எங்கள் ஊர் போக முடியாது. அதுமட்டுமல்ல. இதுதான் எங்கள் ஊரே. இங்கேயே வந்து விடலாமா என்றுகூட நான் நினைத்தேன் இப்பொழுது என்ன தோன்றுகிறது. இங்கேயேதான் இருக்கிறேன். வருவதும் போவதும் வாழ்க்கை. முடிவதல்ல, வணக்கம்!

(நேற்றுக் கேட்டதுபோல் என்றும் நிரந்தரமாய் நெஞ்சில் பசுமையாய்ப் பதிந்துவிட்டது இந்தப் பொழிவு. ஜெ.கே. இப்பொழிவின் நிறைவாய்ச் சொன்னது அப்படியே பலிக்கிறது. அவர் இங்கேயே நம்முடனே ஆரோவில்லில் என்றும் இருக்கிறார்

- ஆசிரியர் குழு
பதிவு: சொ. அருணன்

உலகப் பழமொழிகள்

ஒரு தந்தையின் பரிவைவிட ஓர் ஆசிரியரின் கண்டிப்பு மேலானது.

- பெர்சியா

வயதானவர்களுக்குத் தொண்டுபுரிவது கடமை, சமவயதினருக்குத் தொண்டு புரிவது அன்புடைமை, இளைஞர்களுக்குத் தொண்டு புரிவது பணிவுடைமை.

- செர்பியா

அறிவு தலைக்குக் கிரீடம்; அடக்கம் காலுக்குச் செருப்பு.

தர்மம் - உடல் நலமுள்ளபோது கொடுக்கப்பட்டால் தங்கமாகும்; தர்மம் - நோயுள்ளபோது கொடுக்கப்பட்டால் வெள்ளியாகும்; அதுவே மரணத்திற்குப்பின் கொடுக்கப்பட்டால் ஈயம் ஆகும்.

- ஹீப்ருமொழி

நல்ல வைத்தியனுக்குக் கழுகின் கண்ணும் கன்னியின் கையும், சிங்கத்தின் இதயமும் இருத்தல் வேண்டும்.

- ஹாலந்து

தண்ணீர் குடிப்பதனால் நோயும் ஏற்படுவதில்லை, போதையும் ஏற்படுவதில்லை; கடனும் ஏற்படுவதில்லை.

பார்க்காமல் எதையும் பருகாதீர்கள். படிக்காமல் எதிலும் கையெழுத்தப் போடாதீர்கள்.

- ஸ்பெயின்

சண்டையிட இரு ஆண்குழந்தைகளும் சமாதானத்திற்கு ஒரு பெண்குழந்தையும் குடும்பத்திற்குப் போதுமானதாகும்.

- ஸ்காட்லாந்து

பன்னாட்டுப் பழமொழிகள் | ரமா வேலுச்சாமி
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் | 2012 | ரூ.120.00

இக்கரையும் அக்கரையும்

சிறுவர் இலக்கியம்

ஆற்றின் இக்கரை அயர்ந்தே தேக்கி
"ஆற்றின் அக்கரை அதுதான் இன்பம்"
என்றே நெட்டுயிர்த்து ஏங்கியே நின்றது.
அந்த அக்கரைதான் அவலமே கொண்டு
நெடுமூச்செறிந்து நின்றுமே கூறும்"
"அடடா! அக்கரை அதுவே இன்பம்".

கவியரசர் ரவீந்தரநாத் தாகூர்
தமிழில்: ம.ப. பெரியசாமி தூரன்.

இளையபாரதத்தினாய் வா வா வா!

ஒளிபடைத்த கண்ணினாய் வா வா வா
உறுதி கொண்ட நெஞ்சினாய் வா வா வா
களிபடைத்த மொழியினாய் வா வா வா
கடுமை கொண்ட தோளினாய் வா வா வா

தெளிவுபெற்ற மதியினாய் வா வா வா
சிறுமைகண்டு பொங்குவாய் வா வா வா
எளிமைகண்டி ரங்குவாய் வா வா வா
ஏறுபோல நடையினாய் வா வா வா

மெய்மைகொண்ட நூலையே அன்போடு
வேதமென்று ஓதுவாய் வா வா வா
பொய்மை கூறலஞ்சுவாய் வா வா வா
பொய்மைநூல்களெற்றுவாய் வா வா வா

நொய்மையற்ற சிந்தையாய் வா வா வா
நோய்களற்ற உடலினாய் வா வா வா
தெய்வசாபம் நீங்கவே நங்கள் சீர்த்
தேசமீது தோன்றுவாய் வா வா வா

இளையபாரதத்தினாய் வா வா வா
எதிரிலா வலத்தினாய் வா வா வா
ஒளியிழந்த நாட்டிலே-நின்றேனும்
உதயஞாயிறொப்பவே வா வா வா

களையிழந்த நாட்டிலே-முன் போலே
களைசிறக்க வந்தனை வா வா வா
விளையுமாண்பு யாவையும்-பார்த்தன் போல்
விழியினால் விளக்குவாய் வா வா வா

வெற்றிகொண்ட கையினாய் வா வா வா
விநயநின்ற நாவினாய் வா வா வா
முற்றிநின்ற வடிவினாய் வா வா வா
முழுமைசேர் முகத்தினாய் வா வா வா

கற்றலொன்று பொய்கிலாய் வா வா வா
கருதிய தியற்றுவாய் வா வா வா
ஒற்றுமைக்கு ளுய்யவே-நாடெல்லாம்
ஒருபெருஞ்செயல் செய்வாய் வா வா வா

மகாகவி பாரதியார்

அறிவோம் நம் தமிழ் - X
தமிழில் பழந்தமிழ்க் கலைச்சொற்கள்

GHEE - உருக்கிய வெண்ணெய்
அதவு
இழுது
பறப்பை (நெய் ஊற்றுவதற்கான பாத்திரம்)

GIFT - கொடைப்பொருள்
பரிசில்
நன்கொடை
தானம்
பரிசு
இயற்கையாக அமைந்த திறன்
வரம்
சிறுபுறம்
கொடை
ஈகை
புரவுகாத்தல்

நன்றி: **ஆங்கில – தமிழ் வகுப்பிற்குப் பயன்பட்ட அகராதி.**
International Advanced Deluxe Dictionary.

தனிச்சுற்றுக்கு மட்டும்

வெளியீடு : ஆசிரியர் குழு
ஆரோவில் செய்திமடல்
இளைஞர்கள் கல்வி மையம்
ஆரோவில் - 605101
விழுப்புரம் மாவட்டம்
தமிழ்நாடு
மின்னஞ்சல் : tamil@auroville.org.in
தொலைபேசி : 0413-2623773
ஆசிரியர் : இரா.மீனாட்சி
வடிவமைப்பு : சொ.அருணன், புதுவை.
அச்சு : சூர்யா பிரிண்ட் சொலூசன்ஸ், சிவகாசி.